

Til § 53.

Bestemmelserne i § 53, stk. 1, nr. 2, og § 53, stk. 2, indeholder den centrale udvidelse af rettens kompetence, idet de flytter en bestemt kategori af sager fra den almindelige disciplinærfølgning. Da det som omtalt i de almindelige bemærkninger ligger i tjenestemandssystemet, at der ikke eksisterer en formaliseret strejkeret, gælder der i modsætning til det kollektive overenskomstområde ikke særlige bestemmelser, der kan danne grundlag for konstatering af brud på fredspigten. Afgrænsningen er derfor baseret på tjenestemandslovens § 10, stk. 1, hvilket indebærer, at der ikke ved lovforslaget sker nogen udvidelse eller ændring i øvrigt af tjenestemandens pligtforhold. De forhold, der falder ind under begrebet »kollektiv overtrædelse af § 10, stk. 1«, er sådanne overtrædelser, der har karakter af faglig aktion, og vil typisk foreligge, hvor flere tjenestemænd i indbyrdes forståelse handler – eller undlader at handle – i strid med tjenesteplichterne med det fælles formål at påvirke ansættelsesvilkårene. Adfærd af denne beskaffenhed vil typisk kunne forekomme i form af arbejdsnedlæggelse eller -vægring, herunder imod at udføre overarbejde, men også f.eks. ved optræden, der uden egentlig arbejdsvægring tilsigter på pligtstridig måde at hindre eller vanskeliggøre arbejdets udførelse. Begreberne »kollektiv overtrædelse af § 10, stk. 1« og »faglig aktion« vil følgelig ikke nødvendigvis være begrænset til arbejdsnedlæggelser i traditionel forstand. Den nærmere afgrænsning vil bero på rettens afgørelse og praksis, jfr. lovforslagets § 53, stk. 2.

Bestemmelsen i § 53, stk. 1, nr. 2, dækker retsstridig adfærd begået af tjenestemænd, der er omfattet af tjenestemændenes centralorganisationer. På tilsvarende måde som ved afgørelser i arbejdsretten vil kendelser således kun få virkning for medlemmer af vedkommende organisation. Rettens afgørelser om eventuelle sanktioner er i henhold til forslaget § 53, stk. 3, endelige, ligesom tilfældet er i arbejdsretten.

Til § 54.

Det foreslås, at tjenestemandsstyrelsens formand eller dennes stedfortræder kan give pålæg om ophør af overtrædelsen, inden spørgsmålet om sanktioneringen afgøres, på tilsvarende måde, som det gælder inden for arbejdsrettens område. Manglende efterlevelse af pålægget kan derved tillægges vægt ved udmålingen af sanktionen, idet det dog er forudsat, at efterlevelse af pålægget normalt ikke fritager for sanktion.

I bestemmelsens stk. 2 foreslås, at tjenestemandsstyrelsen kan ikende en tjenestemand, der har begået en kollektiv overtrædelse af § 10, stk. 1, advarsel eller irrettesættelse eller bøde. Under hensyn til, at der ikke foreslås tillagt tjenestemandsstyrelsen beføjelse til at idømme de strengere sanktioner i § 24, herunder afsked, foreslås begrænsningen af bodemaksimeringen til ½ måneds løn udeladt.

Til § 54 a.

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til den gældende § 52. Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at der er adgang for begge parter til at indbringe de pågældende sager for retten. Dette indebærer, at en centralorganisation kan indbringe sag for retten, såfremt den finder, at en minister anvender de almindelige disciplinærregler i en situation, der rettelig bør behandles af retten, fordi der er tale om en kollektiv overtrædelse.

Til §§ 54 b–h.

Bestemmelserne svarer for hovedpartens vedkommende til arbejdsretslovens processuelle bestemmelser, jfr. arbejdsretslovens § 13, §§ 15–19 samt § 20, stk. 1, og arbejdsrettens praksis med de af senere gennemførte ændringer i retsplejeloven følgende tilpasninger.

Til § 2

Loven træder efter forslaget i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende. Forhold opstået før dette tidspunkt foreslås behandlet efter hidtil gældende regler, således at bestemmelserne, der for nogles vedkommende indeholder nydannelser, ikke får tilbagevirkende kraft.